

[Ragnhild Andersen.]

give samtlige enker og enlige mødre, der slider for at opretholde deres vanskeligt stillede hjem, er at give dem sikkerhed for, at de ikke straffes med nedskæring eller borttagen af børnepengene i det øjeblik, deres indtægt overstiger et bestemt beløb. Vi foreslår derfor, at indtægtsgrænserne falder bort. Ud af forsorgsloven med disse trangsgrenser, disse straffebestemmelser!

Vort andet ændringsforslag drejer sig om størrelsen af den underholds- og uddannelseshjælp, der kan gives enlige mødre, når de er i trang. Den er i forsorgslovens § 282, stk. 3, fastsat til 15 pct. under enkepensionen. Efter vor opfattelse bør den hjælp, som i trangstilfælde ydes enlige mødre, der ikke kan oppebære hjælp i henhold til enkepensionsloven, ikke være mindre end det beskedne beløb, der nu er fastsat som enkepension. Det er i dag 3 660 kr. om året i København, ca. 5 pct. mindre i købstæderne og ca. 10 pct. mindre i landkommunerne. Den kommunistiske gruppe kan ikke se nogen rimelighed i, at en yngre enke, der f. eks. har 3, 4 eller 5 børn, og som af den grund ikke kan arbejde uden for hjemmet, skal have en hjælp, som ligger 15 pct. under den pension, hun bliver berettiget til at få den dag, hun fylder 45 år og har 2 børn at forsørge. Så længe børnene er små, har moderen et særligt behov for hjælp. Hun må derfor hjælpes betryggende, og underholds- og uddannelseshjælpen må i det mindste være lige så stor som enkepensionen.

Ændringsforslaget til folkeforsikringsloven kan mit parti som sagt gå ind for. Jeg føler dog trang til at efterlyse, hvordan det går med min gruppes forslag om, at aldersgrænserne sættes til 60 år for enlige kvinder og 65 år for visse gifte kvinder og for mænd. Pr. 1. april i år stiger disse grænser til henholdsvis 61 år og 66 år. Der sker altså her en forringelse, som vil gå hårdt ud over alle i den aldersklasse, herunder mange enlige kvinder, som nu ikke mere vil have ret til pension fra det 60. år, medmindre de opfylder enkepensionslovens betingelser, og ingen skal tro, at enhver enke mellem 55 og 60 år gør det, for det er ikke tilfældet. Det gør kun de, der er blevet enker efter det 55. år. For alle andre

enkers vedkommende mellem 55 og 60 år og for alle andre enlige kvinder i den alder er spørgsmålet, om de kan slippe igennem det lille nåleøje, der er levnet dem i kraft af enkepensionslovens dispensationsbestemmelse i § 1, stk. 2.

Jeg efterlyser derfor, hvad der sker i det udvalg, der behandler vort forslag om nedsettelse af aldersgrænserne. Var det bare for et syns skyld, det blev nedsat? Der er dog medlemmer her i tinget, der kan svare derpå; f. eks. må det ærede medlem hr. Hjortnæs nok kunne oplyse os om, hvorvidt der afholdes møder i udvalget, og hvorvidt det er meningen, der skal ske noget, eller det bare slet og ret var et begravelsesudvalg, man foreslog nedsat. Jeg tror, det interesserer alle ældre i landet i høj grad, i hvert fald alle kvinder i den alder, at få at vide, hvordan det går med dette forslag.

Med disse bemærkninger opfordrer jeg til, at man stemmer for de 2 af min gruppe stillede ændringsforslag, som jeg har motiveret.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for det arbejde, der er udført.

Ændringsforslaget i betænkningen kan jeg naturligvis anbefale, derimod ikke de af den kommunistiske gruppe stillede ændringsforslag, hvis indhold ligger uden for den enighed, der er opnået i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.]

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.